

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۲/۱۰

محمد عارف منصوری

امریکا و طالبان در آزمون معامله!

واقعیت میرهن و مسلم آن است که بازی امریکا و طالبان رو به اتمام است. امریکا که دو دهه قبل با دخالت غیر مستقیم، طالبان را در راستای منافع ستراتیژیک اش در آسیا بوجود آورد، خوب می داند که عمر این پدیده تروریستی منقضی شده و باید آخرین میخ ها را به تابوتش کوبید. از بدو پیدایش طالبان تا امروز، امریکا موازی با فربه و بُرنده ساختن ابزار طالب در جهت منافع خود و بر علیه مخالفانش، پیوسته نیز سعی نمود تا تحریک طالبان، بعنوان نهضت تقدس گرای دینی و جنبش خوشنام آزادیخواهی عرض اندام ننماید. همواره دامن شان را با لکه های بدنامی افرایت، عقبگرایی و مواد مخدر آلوده نگهداشت. امریکا عمداً نگذاشت طالبان و جاهت دینی و ملی مجاهدین را کسب نمایند تا نه تنها به دروسری مشابه مجاهدین برای جهان و منطقه مبدل نشوند بلکه نابودی و اضمحلال شان نیز در زمان مقتضی، سهل و آسان باشد.

کاملاً هویدا است که در حال حاضر منافع امریکا در تداوم پروژه طالب میسر و دست یافتنی نیست. شاریده گی پیکر طالبان، گوساله بزکشی را ماند که با زورآزمایی چاب اندازان و لگدکوب کردن اسپان شان، خورد و خمیر شده. ضمناً طالب امروز، طالب دیروز نیست که يك پارچه در دستان امریکا و متحدان منطقه ی اش قرار داشت. بلکه پنجه رقبای منطقه ی امریکا نیز به ماشه سلاح طالب رسیده و به نفع آنها نیز کاربرد دارد. بناً زمان آن فرارسیده تا به عمر ننگینش خاتمه بخشد.

مضافاً امریکا نمی خواهد تعامل ناسنجیده اش با مجاهدین را در مورد طالبان تکرار نماید و آنها را به حال خود رها کند تا هرچه خواستند، انجام دهند و یکبار دیگر، خطری از این نقطه دنیا، منافع شان را تهدید نماید. ضمناً از این نکته هم اغماض نخواهند کرد که پدیده طالب، بعنوان جنبشی ارزشی در آینده تاریخ کشور ما ماندگار شود. بناً حالا که ماموریتش را بوجه احسن انجام داده و عمرش را طی نموده. باید بسان جسدی متعفن و گندیده در گورستان تاریخ مدفون شود تا منبع الهام برای نسل های آینده قرار نگیرد.

در مقابل رهبران طالبان نیز از خستگی و عجله امریکا در جنگ افغانستان واقف اند. آنها مؤذبانه تلاش دارند تا نه تنها به امتیازات معین و مشخص در ساختار قدرت دست یابند بلکه با ارزشگرایی دینی و ملی، سرپوشی بر روی جنایات شان انداخته، نام و کارنامه زشت شانرا با خطوط زرین درج تاریخ نمایند. طالبان بر دو مساله در بُعد داخلی و خارجی تأکید دارند. با ارگ مذاکره نمی کنند و استدلال شان اینست که مذاکره با ارگ، حقانیت جنگ چندین ساله شانرا زیر سوال می برد. اصرار دارند که با مصالحه، نظام جدیدی در افغانستان بر مبنای اسلام تأسیس شود تا بر مجاهدت آنها بمنظور استقرار نظام اسلامی صحه گذاشته شود. ثانیاً اینکه پیشنهاد آتش بس قبل از خروج امریکا را مردود دانسته، پافشاری دارند، نخست سربازان خارجی افغانستان را ترك گویند، بعد آتش بس تأمین شود. منظور شان آنست تا در فردا ادعا نمایند که ما سربازان خارجی را شکست داده از کشور بیرون رانیدیم و در حضور شان آتش بس ننمودیم. بدین ترتیب رهبری طالبان علاوه بر کسب امتیازات سیاسی و اداری، دنبال افتخارات تاریخی و معنوی نیز برای شان اند.

اما به احتمال قوی طالبان سرنوشتی مشابه حزب اسلامی را در مقیاسی بزرگتر تجربه خواهند نمود. قبل از تسلیم شدن حکمتیار به دولت، گمانه زنی های زیادی از مخاطرات حضور وی در کابل ارانه می شد. اما حالا می بینم که نه حکمتیار وزنه خاصی در قضایای کشور دارد و نه حزیش چندان مطرح است. بی تردید امریکا در نخست امتیازات چشم پُرکنی به طالبان خواهد داد تا اسلحه را که نقطه قوت شان است به زمین گذارند. اما بمرور زمان رهبران شان را مانند سران جهادی، در پست های محلی به تنبلی و زراندوزی مصروف خواهد نمود و بدنه تشکیلات شانرا در

د پانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکی په خیر و لولی

جامعه ذوب خواهد کرد. اکثریت قاطع رهبران طالب رو به کهنوت نهاده اند و با از صحنه رفتن آنها، پدیده و داعیه طالبانیزم کمرنگ شده، محو خواهد گردید.

اما تراژدی افغانستان خاتمه نخواهد یافت و همانگونه که از ویرانه های تنظیم های جهادی، طالبان سربرآوردند. از مخروبه های طالبان، جریان تروریستی دیگری زاده و فربه خواهد شد تا نه تنها موجودیت هسته های استخباراتی و پایگاه های نظامی امریکا را در کشور ما مؤجه جلوه دهد بلکه ابزاری برای پیشبرد منافع طویل المدت ایالات متحده در منطقه نیز باشد.

روپهمرفته زمان است که ثابت خواهد کرد: امریکا به عمر این پدیده نامیمون خاتمه خواهد بخشید. یا اینکه طالبان عرصه را برای تداوم حضور امریکا محدود خواهد کرد.

پایان